

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 11C/75/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6623203906
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Červenková
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2024:6623203906.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec, sudkyňou JUDr. Katarínou Červenkovou, v spore žalobcu: REALRENT BB, s.r.o., so sídlom Banská Bystrica, Mikuláša Kováča 4, IČO: 52 579 671 proti žalovaným: 1/ A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. Lučenec a 2/ B. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Mesto Lučenec, o zaplatenie 2395,54 Eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti zaplatenia sumy 1.351,49 Eur titulom náhrady škody **z a s t a v u j e.**

II. Žalovaní 1/ a 2/ **s ú p o v i n n í** spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobkyni titulom bezdôvodného obohatenia sumu 438,-Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25% ročne zo sumy 438,-Eur od 12.11.2023 do zaplatenia, to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcom rozsahu súd žalobu **z a m i e t a .**

III. Žalovaným 1/ a 2/ súd náhradu trov konania **n e p r i z n á v a.**

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručanou tunajšiemu súdu dňa 04.10.2023 domáhal vydania platobného rozkazu eventuálne rozsudku, v ktorom by boli žalovaní 1/ a 2/ zaviazaní zaplatiť žalobcovi sumu 2.395,54 Eur spolu s úrokom z omeškania 9,25% ročne z dlžnej sumy od 15.08.2023 do zaplatenia a náhrady trov konania, titulom bezdôvodného obohatenia a titulom náhrady škody.

V odôvodnení žaloby uviedol, že si podanou žalobou uplatňuje voči žalovaným titulom bezdôvodného obohatenia sumu 438,-Eur za protiprávne užívanie nehnuteľností v jeho vlastníctve žalovanými od 08.06.2023 až do 14.08.2023, čo predstavuje 68 dní, pričom výšku bezdôvodného obohatenia odvodil od hodnoty následného skutočného nájmu za predmetnú nehnuteľnosť vo výške 200,- Eur mesačne a titulom náhrady škody sumu 1.200,-Eur ako škodu, ktorá mu vznikla odpustením 6-tich mesačných nájmov novej nájomníčky z dôvodu vykradnutia a zdevastovania predmetných nehnuteľností žalovanými 1/ a 2/, ďalej náhradu škody vo výške 151,49 Eur, čo predstavuje pripojovací poplatok Stredoslovenskej distribučnej a.s. Žilina a to z dôvodu, že žalovaní počas protiprávneho užívania nehnuteľnosti neplatili elektrickú energiu, ktorá bola následne prerušená, a napokon aj náhradu škody vo výške 606,05 Eur, ako hodnotu materiálu na nové oplotenie pred obytným domom, ktoré podľa tvrdenia žalobcu, žalovaní 1/ a 2/ odcudzili a odniesli do zberných surovín.

2. K podanej žalobe sa vyjadrila žalovaná 2/ písomným podaním zo dňa 20.12.2023, ktorá uviedla, že nesúhlasí so žalovanou sumou a nerozumie, z akého titulu si žalobca sumu 2.395,54 Eur voči nim uplatňuje, nakoľko pri odovzdaní bytu č.6 a č.7 na adrese D. E. XX, nemala konateľka spoločnosti žiadne námietky, byt jej bol odovzdaný ako žiadala, a to vypratáním celého bytu. Poprela tvrdenia žalobcu o tom, že by niečo z bytu odcudzili a uviedla, že elektrický bojler, digestor a sporák tam nikdy neboli a samotný

byt, ktorý v dražbe žalobca kúpil bol už v čase dražby v dezolátnom stave, zatekala strecha a oni s manželom ho postupne rekonštruovali. Žalovaná tiež uviedla, že dlh na nájomnom splácajú tak, ako bolo dohodnuté po 10,-Eur mesačne.

Žalovaný 1/ sa k podanej žalobe nevyjadril.

3. Žalobca vo svojej replike zo dňa 19.01.2024 uviedol, že znalecký posudok č. 83 z 12.10.2020, vypracovaný znalcom Ing. Štefanom Pastierovičom pre účely dražby zahŕňa aj fotodokumentáciu so zariadením, ktoré bolo ocenené v znaleckom posudku. Dôkazom toho, že predmetné veci boli v nehnuteľnosti svedčí aj samotná výpoveď žalovanej 2/ pani B. na polícii v Lučenci, kde uviedla: „ Čo sa týka vecí ako plynový sporák, bojler na pevné palivo, kuchynská linka, tie veci boli už staré, je pravda, že ich s manželom dali na dvor, nakoľko mali príkaz vypratať byt.“

Žalobca ďalej vo svojom vyjadrení uviedol, že žalovaní odstránili z pozemku, ktorý má právo užívať vlastník nehnuteľnosti celý plot, a zrejme ho speňažili v blízkych zberných surovinách. Zotrval na presvedčení, že nehnuteľnosti v čase po dražbe boli žalovanými zdevastované, pričom žalobca im v tom nemohol zabrániť.

Čo sa týka splácania dlhu o ktorom píše žalovaná, žalobca uviedol, že ide o splácanie dlhu titulom bezdôvodného obohatenia formou splátok po 10,-Eur, ktoré im umožnil súd v súdnom konaní sp.zn. 11C/47/2021, avšak tieto splátky sa netýkajú novej pohľadávky, t.j. nového nároku, ktorý si žalobca uplatňuje za ďalšie obdobie, t.j. od 08.06.2023 do 14.08.2023.

4. Súd vo veci konal a rozhodol na pojednávaní dňa 29.05.,2024 za prítomnosti štatutára žalobcu a žalovaných, ktorí s nárokom žalobcu nesúhlasili. Zotrvali na tvrdení o tom, že byt, ktorý užívali bol v dezolátnom stave už v čase, kedy sa nasťahovali a sami ho rekonštruovali. Zariadenie, ktoré sa nachádzalo v byte bolo ich súkromným vlastníctvom a nebolo súčasťou bytu, ktorého vlastníkom bol ich syn a v dôsledku jeho dlhov bol uvedený byt aj vydražený. Žalovaní tvrdili, že v byte svojho syna bývali a do bytu si postupne zadovážili za vlastné finančné prostriedky aj všetko zariadenie, ktoré ich synovi ako dlžníkovi vydraženého bytu nepatrilo.

V súvislosti s odstavkou elektrickej energie žalovaní uviedli, že v byte mali vypnutú elektrickú energiu viac ako 5 rokov, a teda ani v čase dražby elektrinu v byte nemali a boli napojení na elektrinu od susedy, tej prispievali na jej úhradu.

V súvislosti s odstránením oplotenia pred bytovým domom žalovaní potvrdili, že oplotenie pred domom mali, pričom išlo o starý plot, ktorý zakúpili ešte pred 15 rokmi od suseda za 15,-Eur, pričom tento plot oni do zberných surovín neodniesli. Obaja žalovaní uviedli, že plot odstránil ich syn a hodil ho do kontajnera. Nešlo však o vlastníctvo žalobcu a ani sa oplotenie nenachádzalo na pozemku, ktorého by bol žalobca vlastníkom.

5. Po argumentácii žalovaných, zobral žalobca na pojednávaní dňa 29.05.2024 žalobu späť v časti náhrady škody vo výške 1.200,-Eur za zničený a zdevastovaný byt a v časti náhrady škody vo výške 151,49 Eur za pripojovací poplatok za elektrickú energiu.

6. Podľa § 144 CSP, žalobca môže vziať žalobu späť.

7. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

8. Súd postupoval podľa vyššie citovaných zák. ustanovení a prvým výrokom rozsudku konanie v časti nároku žalobcu na náhradu škody vo výške 1.351,49 Eur z dôvodu späťvzatia zastavil.

Po čiastočnom späťvzatí žaloby, s ktorým vyjadrili žalovaní súhlas, zotrval žalobca na žalobe len v časti vydania bezdôvodného obohatenia za protiprávne užívanie nehnuteľností žalovanými vo výške 438,-Eur a v časti náhrady škody vo výške 606,05Eur za kúpu materiálu na nové oplotenie pred bytovým domom, pričom na pojednávaní tento nárok žalobca odôvodnil tým, že nová nájomkyňa si vymienila pri podpise nájomnej zmluvy oplotenie nehnuteľnosti, inak by s nájmom bytu nesúhlasila.

9. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s podanou žalobou, vylúčením sporových strán, písomnými vyjadreniami sporových strán a ostatnými listinnými dôkazmi tvoriacimi súčasť spisu, na základe čoho zistil nasledovný skutkový stav:

10. Z výpisu listu vlastníctva č. XXXX pre kat. územie F., obec Lučenec súd zisťuje, že žalobca je vlastníkom bytu č.6 a č.7 nachádzajúceho sa na prízemí 9-bytovej jednotky, súp. č. XXX, postavenej na parcele č. 726/2, ktoré nadobudol na základe uznesenia Okresného súdu Lučenec, sp. zn.: 14Er/577/2014 – 40 z 08.06.2021 v spojení s opravným uznesením zo dňa 30.11.2021.

11. Zo zhodných, resp. nepopretých skutkových tvrdení sporových strán vyplynulo, že uvedené byty žalobca nadobudol v exekučnej dražbe, pričom vlastníkom predmetných bytov v 9-bytovej jednotke bol syn žalovaných. Žalovaní v bytoch svojho syna pred vydražením bývali a ani po ukončení dražby tieto nehnuteľnosti nevypratali. Z tohto dôvodu sa žalobca ich vypratania a vydania bezdôvodného obohatenia za protiprávne užívanie bytov domáhal na tunajšom súde v konaní 11C/47/2021, ktoré skončilo schválením súdneho zmiaru, v ktorom sa žalovaní zaviazali vypratať byt č. 6 a 7 v obytnom dome súp. č. 279 do 30 dní a zároveň aj splácať dlh z titulu bezdôvodného obohatenia formou splátok po 10,-Eur mesačne.

K vyprataniu a odovzdaniu bytu pristúpili žalovaní až dňa 14.08.2023, kedy konateľke žalobcu odovzdali od predmetných bytov kľúče.

12. Z nájomnej zmluvy uzatvorenej medzi prenajímateľom REALRENT BB s.r.o. a nájomníčkou C. G. dňa 25.8.2023 vyplýva, že žalobca prenajal byt č.6 a byt č.7 v bytovom dome súp. č. XXX na adrese D. E. XX, H., F., novej nájomníčke C. G., pričom medzi zmluvnými stranami bola dohodnutá cena nájmu vo výške 200,-Eur mesačne.

13. Z predloženej faktúry č. 23250545 a pokladničných dokladov súd zisťuje, že žalobca za nový materiál na oplotenie uhradil celkovo sumu 689,01 Eur.

BEZDÔVODNÉ OBOHATENIE

12. Podľa § 488 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

13. Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

14. Podľa § 451 ods. 1 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

15. Podľa § 451 ods. 2 OZ, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

16. Podľa § 456 prvá veta OZ, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal.

17. Bezdôvodné obohatenie predstavuje záväzkovo právny vzťah, z ktorého pohľadávka vzniká tomu, na koho úkor sa iný bezdôvodne obohatil a dlh tomu, kto obohatenie (prospech) získal. Prospech z užívania cudzej nehnuteľnosti, a teda bezdôvodné obohatenie vzniká tomu, kto realizuje užívateľské oprávnenie a neplatí za to úhradu. V takomto prípade je užívateľ tejto nehnuteľnosti povinný nahradiť vlastníkovi nehnuteľnosti bezdôvodné obohatenie peňažnou formou, ktorej výška musí vychádzať z finančného ocenenia prospechu, ktorý účastníkovi užívania vznikol. Takáto peňažná náhrada by mala zodpovedať sumám obvykle vynakladaným v danom mieste a v danom čase za užívanie veci spravidla formou nájmu, ktorý by bol nájomca povinný platiť podľa nájomnej zmluvy, pokiaľ by bola medzi stranami uzatvorená. Rovnaký záver prijal aj Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp. zn. 1Cdo/154/2008, keď uviedol, že užívateľ cudzej veci bezprávneho titulu je povinný vydať bezdôvodné obohatenie peňažnou formou, rozsah ktorého plnenia, ak tento nie je ustanovený právnym predpisom je vyjadrený peňažnou čiastkou, ktorú by bolo nevyhnutné vynaložiť v danom mieste a čase za porovnateľné užívanie (prenajatie veci). Prihliada sa pritom na účel a spôsob užívania a na druh právneho dôvodu, ktorým sa spravidla právo užívania veci vzhľadom na jeho rozsah a spôsob zakladá, najčastejšie ide o nájomnú zmluvu, kedy sa výška nájmu určuje podľa obvyklej hladiny nájomného, ktoré by bol nájomca v danom mieste a čase povinný platiť, ak by vec užíval na základe platnej nájomnej zmluvy. Obvyklé nájomné je nájomné tržné.

18. Z hľadiska pasívnej legitímácie je vždy potrebné posúdiť, kto bezdôvodné obohatenie získal, komu z užívania cudzej nehnuteľnosti vznikol prospech. V predmetnej veci nebolo medzi stranami sporné, že nehnuteľnosti (byt č. 6 a 7), ktorých vlastníkom je žalobca, užívali žalovaní bez akéhokoľvek právneho titulu tzn., že medzi žalobcom a žalovanými nikdy nebola uzatvorená riadna nájomná zmluva, a teda im nevzniklo právo predmetné byty po zmene vlastníckeho práva naďalej užívať. Vychádzajúc zo zhodných skutkových tvrdení sporových strán súd zistil, že žalobca sa už žalobou podanou na tunajšom súde v konaní 11C/47/2021 domáhal vypratania predmetnej nehnuteľnosti, ako aj vydania bezdôvodného obohatenia za užívanie týchto nehnuteľností, pričom toto súdne konanie skončilo schválením súdneho zmiernu, kde sa žalovaní zaviazali predmetný byt vypratať a žalobcovi splácať bezdôvodné obohatenie formou mesačných splátok po 10,-Eur, ktoré predstavovalo dlžné nájomné za užívanie bytu do schválenia súdneho zmiernu, t.j. do 07.06.2023.

19. Podanou žalobou si žalobca uplatnil na súde za užívanie bytu č. 6 a č.7, titulom bezdôvodného obohatenia sumu 438,-Eur za 68 dní, t.j. 08.06.2023 do 14.08.2023, kedy boli predmetné byty žalovanými vypratane a žalobcovi odovzdané. Skutkové tvrdenia žalobcu ohľadne termínu odovzdania bytu žalovaní nerozporovali, pričom termín odovzdania bytu vyplýva aj z sms-komunikácie medzi žalovanou 2/ A. B. a konateľkou žalobcu, ktorú do súdneho spisu predložil žalobca a z obsahu ktorej vyplýva, že sa žalobca so žalovanou dohodli na odovzdaní bytu na termíne: 14.08.2023 o 10:00hod.. Žalobca si bezdôvodné obohatenie vyčíslil odvodením od bežného tržného mesačného nájmu, t.j. 200,-Eur, pričom výšku nájmu preukázal v konaní predložením nájomnej zmluvy s novou nájomníčkou C. G.. Súd vzhľadom na vyššie citované závery Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/154/2008 považoval vyčíslenie bezdôvodného obohatenia, ktorého podkladom bola cena tržného nájomného za uvedené byty za právne akceptovateľný, pričom je potrebné tiež dodať, že žalovaní výšku bezdôvodného obohatenia ani nerozporovali a v tomto rozsahu žalobcovi nárok na bezdôvodné obohatenie aj priznal.

20. Podľa § 563 OZ, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

21. Podľa § 517 ods. 1 a 2 OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

22. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Zb., výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

23. Žalobca si žalobou uplatnil aj zákonný úrok z omeškania, z tohto dôvodu súd následne posúdil jeho opodstatnenosť. Žalobca si uplatnil úrok v percentuálnej výške 9,25% ročne, počnúc dňom 15.08.2023. Podľa § 563, ak čas splnenia nie je dohodnutý alebo ustanovený právnym predpisom, či určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa potom, čo ho na plnenie veriteľ požiadal. Žalobca v konaní nepreukázal, že žalovaných požiadal o splnenie peňažného dlhu, preto súd priznal žalobcovi uplatnený zákonný úrok z omeškania až nasledujúcim dňom po doručení žaloby žalovaným, t.j. od 12.11.2023, keďže doručenie žaloby možno považovať za výzvu na peňažné plnenie. Uplatnená percentuálna výška je v súlade s platnou právnou úpravou podľa § 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Zb.z., preto od 12.11.2023 súd z priznanej sumy žalobcovi úrok z omeškania priznal.

24. Podľa § 232 ods. 2 CSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak.

25. Podľa § 232 ods. 3 CSP, lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

26. O povinnosti plniť súd rozhodol s poukazom na ustanovenie § 232 ods. 3 v lehote 3 dní, ktorá začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia. Súd neumožnil žalovaným splácať predmetný dlh v splátkach, nakoľko žalovaní v konaní o možnosť dlh splácať nepožiadali.

NÁHRADA ŠKODY

27. Podľa § 420 ods. 1 OZ, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

28. Podľa § 420 ods. 3 OZ, zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

29. Podľa § 442 ods. 1 OZ, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

30. Podľa § 442 ods. 3 OZ, škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

31. Zodpovednosť fyzických a právnických osôb za škodu upravuje ustanovenie § 420 Občianskeho zákonníka ako zodpovednosť za škodu spôsobenú inej fyzickej osobe alebo inej právnickej osobe. Zodpovednosť za škodu spôsobenú porušením právnej povinnosti možno uplatniť, ak sú splnené nasledovné predpoklady zodpovednosti za škodu:

a) vznik škody ako majetkovej ujmy,

b) porušenie právnej povinnosti (existencia protiprávneho úkonu),

c) existencia príčinnej súvislosti medzi protiprávnym úkonom škodcu a vzniknutou škodou,

d) zavinenie toho, kto škodu svojim protiprávnym úkonom spôsobil (ide o zodpovednosť za predpokladané zavinenie).

Pod rozsahom náhrady škody sa rozumie kvantitatívna stránka náhrady škody, teda koľko má škodca alebo subjekt zodpovedný za spôsobenú škodu poskytnúť poškodenému ako náhradu spôsobenej škody. Pod škodou možno chápať zjednodušene povedané, nedobrovoľnú ujmu na majetku poškodeného, pričom možno rozlišovať medzi materiálnou škodou (objektívne zistiteľné zníženie majetku poškodeného) a nemajetkovou ujmu. Škodu v zmysle ustanovenia § 442 OZ možno vo všeobecnosti chápať ako ujmu, ktorá a) nastala v majetkovej sfére poškodeného, b) je objektívne vyjadriteľná v peniazoch a c) je napravitel'ná poskytnutím majetkového plnenia, najmä peňažného. Obsahom pojmu majetková škoda tak ako ju jednotne zadefinovala judikatúra (R 55/1971) je zmenšenie majetku poškodeného. Škoda musí byť reálna, t.j. musí existovať v čase, keď poškodený od škodcu požaduje náhradu škody. Spôsobená škoda musí byť v prípade uplatnenia nároku na náhradu škody vyjadrená konkrétnou sumou, aby bolo zrejmé, čoho presne sa poškodený domáha. Pri zisťovaní existencie škody a vyčíslenia jej výšky sa vychádza z majetkového stavu, ktorý je tvorený predovšetkým súhrnom aktív ako hmotných predmetov určitej hodnoty, ktorá sa dá vyjadriť v peniazoch a iných hodnôt alebo práv, ktoré sú oceníteľné peniazmi.

32. V prejednávanej veci si žalobca uplatnil škodu vo výške hodnoty nákupu materiálu na nové oplatenie pred obytným domom, ktoré bol nútený zakúpiť ako náhradu za staré oplatenie odstránené podľa tvrdenia žalobcu žalovanými, a to z dôvodu vymienenia si oplatenia zo strany novej nájomkyne, ktorá bola ochotná uzatvoriť nájomnú zmluvu na byty vo vlastníctve žalobcu len v prípade oplatenia pozemku pred bytovým domom.

33. V sporovom konaní platia zásady dispozičná a prejednácia a je zásadne vecou strán sporu tvrdiť skutočnosti a označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Podľa článku 8 Základných princípov Civilného sporového poriadku sú strany povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a pokynov súdu. Základnou procesnou povinnosťou žalobcu ako iniciátora sporu je predniesť dostatočne konkrétne a určité skutkové tvrdenia významné podľa hmotného práva, ktorými sa formuluje skutkový základ žaloby. Medzi povinnosťou tvrdenia a dôkaznou povinnosťou je úzka vzájomná väzba a teda, ak účastník neplní svoju povinnosť tvrdiť skutočnosti rozhodné z hľadiska hypotézy právnej normy, potom spravidla ani nemôže splniť svoju dôkaznú povinnosť. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť strany sporu za to, že v konaní neboli preukázané jeho tvrdenia, a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Dôkaznú povinnosť a dôkazné bremeno znášajú strany sporu, pričom súd je povinný vykonať iba navrhnuté dôkazy, ak ich uzná za právne relevantné. Strany sú povinné podľa § 153 CSP uplatniť prostriedky procesného útoku a procesnej obrany včas.

34. Vzhľadom na vyššie uvedené súd uzatvára, že žalobca v konaní neunesol dôkazné bremeno tvrdenia a preukázania vzniku majetkovej ujmy v dôsledku porušenia právnej povinnosti (existencie protiprávneho úkonu) žalovanými, a teda existenciu príčinnej súvislosti medzi protiprávnym úkonom škodcov – žalovaných a vzniknutou škodou, či ich zavinenia za škodu, čo sú základné predpoklady, na základe ktorých môže súd žalobe o náhradu škody vyhovieť.

Žalobca v konaní len uviedol, že v dôsledku odstránenia oplotenia pred obytným domom mu vznikla škoda vo výške hodnoty nákupu nového materiálu na oplotenie, pričom vlastnícke právo k odstránenému oploteniu v konaní nepreukázal ani netvrdil, pričom v priebehu konania z výpovedi žalovaných vyplynulo, že oplotenie pred 15 rokmi zakúpili práve žalovaní (toto tvrdenie žalobca nerozporoval), rovnako žalovaní uviedli, že predmetom dražby, na základe ktorej nadobudol žalobca byt č. 6 a 7 v bytovom dome, boli len samotné byty, nie pozemok pred bytovým domom, na ktorom sa oplotenie nachádzalo. Tieto skutkové tvrdenia aj sám žalobca na pojednávaní konanom dňa 29.05.2024 potvrdil.

Z výpovedi žalovaných tiež vyplynulo, že uvedené oplotenie odstránil syn žalovaných ako bývalý vlastník vydražených bytov, preto ani v prípade preukázania vlastníckeho práva zo strany žalobcu k predmetnému oploteniu, nie sú podľa názoru súdu žalovaní pasívne legitimovaní v konaní o náhradu škody.

36. Súd právne uzatvára, že žalobca nesplnil základné predpoklady pre priznanie náhrady škody, nepreukázal vlastnícke právo k uvedenému oploteniu, nepreukázal protiprávne konanie žalovaných, ani príčinnú súvislosť medzi vznikom škody a údajným protiprávnym konaním žalovaných. Samotná skutočnosť o tom, že nová nájomníčka si vymienila pri uzatváraní nájomnej zmluvy oplotenie pozemku pred bytovým domom, nezakladá nárok žalobkyne na náhradu škody voči žalovaným, preto súd v tejto časti žalobu zamietol.

37. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

38. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

39. Podľa § 262 CSP,

(1) O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

(2) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

40. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol IV. výrokom enuncciátu rozsudku podľa § 255 ods. 2 CSP a § 262 CSP na základe pomeru úspechu a neúspechu sporových strán. Žalobca si žalobou uplatnil titulom bezdôvodného obohatenia a náhrady škody celkovo sumu vo výške 2.395,54 Eur, pričom úspešný v konaní bol len v časti priznaného bezdôvodného obohatenia 438,-Eur, čo predstavuje 18,28% úspešnosť v konaní.

Naopak žalovaní boli úspešní v časti, v ktorej súd žalobu zamietol, i v časti v ktorej v priebehu pojednávania dňa 29.05.2024 zobrať žalobca žalobu po argumentácii žalovaných v sume 1.351,49 Eur späť, čo predstavuje 81,72% úspešnosť, z čoho vyplýva, že úspešnejšou stranou v konaní boli práve žalovaní a patrilo by im právo na náhradu trov konania rovnajúce sa rozdielu medzi úspechom žalobcu a úspechom žalovaných (81,72 – 18,28). Vzhľadom k tomu že si žalovaní právo na náhradu trov konania neuplatnili a ani im zo spisu žiadne trovy nevyplývajú, súd im náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia na Okresný súd v Lučenci, Dr. Herza 14 písomne.

Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.